

den traf i forbindelse med mandatgivning. Den var ganske, ganske klar og tydelig.

Morten Messerschmidt (DF):

Nu er det jo sådan, at en lang række parlamenter og regeringer rundt omkring i hele Europa jo har tilkendegivet, at de rent faktisk synes, at der var kommet så mange nye oplysninger om softwarepatentdirektivet, at de fandt det helt berettiget, at man ønskede at få det sendt tilbage til førstebehandling i Parlamentet efter proceduren i forretningsordenens artikel 3, stk. 8, hvoraf det altså fremgår, at man som menigt medlem, altså singulært land, har mulighed for at kræve at få fjernet et punkt som A-punkt, hvis hele essens jo er, at der er enighed omkring punktet. Så er det rigtigt nok, at man efterfølgende kan få det tilbage som et A-punkt.

Men det, jeg godt kunne tænke mig at spørge om, er, at eftersom ministerens mandat jo var at få det på som et B-punkt, er det så ikke en forudsætning for at få det på som et B-punkt, at man først får det af som et A-punkt efter forretningsordenens artikel 3, stk. 8?

Hvis jeg lige afslutningsvis må spørge ministeren, om han er bekendt med udenrigsministerens stillingtagen på Europaudvalgsrådet den 28. januar – jeg kan ikke referere fra referatet, fordi det er fortrolighedsstemplet – vil jeg gerne vide, om ministeren er bekendt med udenrigsministerens udtalelser dér.

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Jeg vil gerne sige for igen at undgå den her misforståelse, at det også fremgår af det fortrolige referat, der ligger i Europaudvalget, at mandatet var, at det skulle flyttes fra A til B på rådsmødet. Kunne det ikke lade sig gøre, skulle jeg afgive en erklæring, og så var der et flertal for det mandat. Det er det, der ligger fuldstændig klart fra det møde.

Derfor vil jeg gerne sige til hr. Messerschmidt, at jeg ikke er enig i de betragtninger, der kommer om, at det først skulle af som A-punkt, og så skulle man på et efterfølgende rådsmøde kigge på det. Ellers kunne vi jo heller ikke have drøftet den erklæring. Hvorfor skulle vi så i udvalget sidde og drøfte, om jeg skulle afgive en erklæring?

Kl. 13.05

Altså det er jo sådan, at det er både-og. Det er jo ikke enten-eller, det er jo både-og, og det var altså fra at flytte det fra A til B.

Så kan man jo tage nogle diskussioner om, hvad der så kunne være sket på den ene eller den anden måde.

Tredje næstformand (Helge Adam Møller): Så er det hr. Messerschmidt i anden omgang.

Morten Messerschmidt (DF):

Ja, det er rigtigt. Man kunne have taget nogle drøftelser af, hvordan det kunne være sket på den ene eller anden måde, men forudsætningen for, at man kan tage en sådan drøftelse, er vel, at man får mulighed for at få et eller andet momentum, og det vil netop give ministeren det momentum, hvis man, jævnfør forretningsordenens artikel 3, stk. 8, havde krævet at få det af som et A-punkt.

Så er det rigtig nok, at det er det luxembourgiske præsidentskab, som skal afgøre, hvad der så efterfølgende skal ske, men mon ikke det luxembourgiske præsidentskab havde så meget fornemmelse for den politiske situation, at man ville have overvejet at give den et vist tidsrum, således at man kunne have set, hvordan stillingtagenden fra de forskellige regeringer og de forskellige parlamenter, som jo dog vanen tro, føler man næsten trang til at understrege her, ligger over ministrene, var.

Afslutningsvis kunne jeg godt tænke mig at få den helt klare stillingtagen til: Er det ikke rigtigt, at forudsætningen for at få noget på som B-punkt er, at det, jævnfør forretningsordenen, først kommer af som A-punkt?

Økonomi- og erhvervsministeren (Bendt Bendtsen):

Nu må jeg så gå tilbage til det mandat, der blev givet i Europaudvalget. Det var, at det skulle af, fra A og over på B, på rådsmødet, og hvis det ikke kunne lade sig gøre, at det kom til at blive et B-punkt, så skulle jeg afgive erklæringen. Det var det, der var et flertal for, og det er det, jeg må henholde mig til.

Jeg er klar over, at der i forbindelse med hele denne her diskussion har været uklarhed om proceduren, og forretningsordenen er heller ikke klar. Det må jeg sige. Jeg kan sige, at jeg dags dato har indhentet oplysninger i Udenrigsministeriet, og hvis det er sådan, at en sag tages af dagsordenen som et A-punkt og ikke sættes på som et B-punkt, og den så kommer på på et efterfølgende rådsmøde, så er det i dette tilfælde formandskabet, og jeg citerer, som træffer beslutning om, i hvilken form sagen skal drøftes,